

Hvis det er således, at man har fulgt den seneste debat, er det jo selvfølgelig interessant i dag at få besked om, at Viborgsagen tilsyneladende er afsluttet, eftersom der nu er indgået en tiltrædelsesoverenskomst mellem Viborgfirmaet og SiD. Men netop her i eftermiddag har jeg hørt, at sagen er blevet flyttet til en anden virksomhed i Viborg, som nu har fået besked på, at det er deres tur.

Med andre ord: Man er altså ikke klar over, man er ikke rigtig blevet bevidst om, at tvungen solidaritet er en kæmpe misforståelse.

Sådan oplever vi det, og derfor er det, vi meget gerne vil slå endnu et slag for, at vi kommer denne organisationstvang til livs, som jo i virkeligheden finder sted rundt omkring i landet, og det er desværre slet ikke så få eksempler, som man forsøger at give det indtryk af.

Når jeg synes, det er fuldstændig fejlslagent, så er det også, fordi jeg i de seneste dages debat har fået at vide, at hvis man er medlem af SiD, kan SiD frit offentliggøre medlemmernes lønsedler. Det er dog helt utroligt i 1995.

Med andre ord: Vi håber – om ikke denne gang, så ved en senere lejlighed – at vi kan få flertal for intentionerne i dette lovforslag. Vi kan ikke forestille os, at vi skal forlade 1990'erne med de bestemmelser, som i dag håndhæves, eller som i hvert fald i det mindste SiD kæmper hårdt for at håndhæve over det ganske land.

Vi synes ganske enkelt, det er helt uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Så har vi hørt liberalismens sande stemme, så har vi hørt den fri konkurrence, så har vi hørt det frie samfundssystem, og det glæder mig da. Det glæder mig også, fordi Venstre jo plejer at have synspunktet om, at det er arbejdsmarkedets parter, der selv må klare overenskomstspørgsmålet. Det er arbejdsmarkedets parter, der må fighte sig frem til de lønniveauer, der skal være rundt omkring.

Og så er det, logikken kikser for hr. Helge Sander. Jeg fatter ikke, hvorfor dette område ikke skal være omfattet af arbejdskampe. Hvad afholder en arbejdsgiver fra at sige nej til eksklusivaftaler, hvis han virkelig mener, at det grundlæggende er i strid med den måde, hans virksomhed skal arbejde på? Så kan han da tage den faglige kamp. Hvorfor skal Folketinget blandes ind i det? Hvorfor i alverden skal vi løse konflikten herinde? Jamen så slås dog! Det er da

alene et udtryk for, at organisationsparterne på arbejdsmarkedet har forskellige synspunkter på, hvordan det skal køre, og det slås man så om derude.

Jeg synes, hr. Helge Sanders argument vil føre til, at næsten alle overenskomstspørgsmål og næsten alle organisationsspørgsmål på arbejdsmarkedet burde løses her i huset, og det tror jeg ikke Venstre plejer at være tilhænger af. Så derfor, hr. Helge Sander: Hvorfor må den fri kamp, hvorfor må det fri arbejdsmarked ikke få lov til at være her? De kan jo sige nej, hvis de ikke vil have det.

Så koster det noget, ja, og jeg ved godt, det er lettere at få os til at løse alle problemerne end at løse dem rundt omkring i landet. Men skal vi hele tiden være dem, der pakker folk ind i vat og siger, at fordi de ikke selv tør tage kampen eller orker at tage kampen eller synes, de ønsker at tage kampen, så skal det på Folketingets bord, og så kan vi tage skylden for det.

Hr. Helge Sander, jeg synes, logikken kikser i Venstre.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg først sige til fru Annette Just, der tog en kort bemærkning umiddelbart efter mit ordførerindlæg, at det jo er interessant for Folketinget at få oplyst, hvem der har ret. Er det arbejdsministeren, der på regeringens vegne har tolket Danmarks internationale forpligtelser? Hvad er vi bundet af? Er det den retstilstand, der gælder i dansk lovgivning, eller er det fru Annette Just? Er der tale om, at det er et område, hvor vi skal konsekvensrette i forhold til en pagt, der åbenbart indeholder ord som citeret, eller har arbejdsministeren ret i, at det er vi ikke nødt til? Er der i øvrigt tale om et nationalt anliggende? Det spørgsmål kunne vi jo passende få opklaret snarest.

Til hr. Helge Sander: Man kunne få lyst til at spørge, om ikke det beslutningsforslag, vi debatterer, burde have haft nogle andre ord i sig, f.eks. en eller anden diplomatisk beskrivelse af hr. Helge Sanders almindelige modstand mod SiD, for hovedparten af indlægget vedrører den konkrete sag, som en af de faglige organisationer i landet har været involveret i.

Hvis hr. Helge Sander mener, at der er noget at gøre gældende på en enkeltstående sag dér, kunne man jo have stillet spørgsmål i spørgetiden eller på andre tidspunkter. Jeg synes, det er at forfladige debatten om et beslutningsforslag lidt. Vi